

hírTV - Magyarország élőben - 2013.11.04. 19:32:27 (00:13:30)

Elismeréssel nyilatkozott a magyar kormány válságkezelő lépéseiről Henri Malosse

Mv: Magyarországon tartózkodik egy három napos viziten az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elnöke, Henri Malosse úr, aki itt van a stúdiónkban.

Mv: Jó estét kívánok!

Henri Malosse, elnök, Európai Gazdasági és Szociális Bizottság: Jó estét, good evening.

Mv: Köszönjük szépen. Ön azt mondta nemrég, hogy az Európai Unió vezetői szándékosan kikerülték Magyarországot amit indokolatlan kiközösítésnek tart. Mi az oka ennek a magyar karanténnak?

Henri Malosse: Én úgy gondolom, hogy azért döntöttem úgy, hogy Magyarországra érkezem most 2013-ban, mert Magyarország nagyon érdekes eredményeket ért el, mind gazdasági, mind szociális értelemben és igazából meglepődtem. Tudván, hogy semelyik Európai Unió vezető nem döntött úgy, hogy ide jön. Ugye engem múlt áprilisban választottak meg és az egyik célom az volt, hogy a tagállamokat végiglátogassam és Magyarországgal akartam kezdeni. Méghozzá azon jó példák miatt és azon érdekes, jó gyakorlat miatt, ami itt van.

Mv: Igen, erről beszélni fogunk. De ön elsősorban politikus, mi az oka ennek a karanténnak az ön véleménye szerint?

Henri Malosse: Nos úgy gondolom, hogy az Európai Unióban nagyon sokan, mint ahogy sajnálatos módon bizonyos gazdasági vezetők is, nekik tehát nem tetszik néha, alkalmanként, hogy valaki más utat választ, mint ami a megszokott út és amerre mindenki megy. Amikor az embernek megvan az a bátorsága, hogy más utakat kezdjen, saját megoldásokban gondolkodjon, ahogy én mondani szoktam, mint ahogy ezt mondta nekem ma valaki. Magyarország 2008-ban, 2009-ben, amikor a válság elindult, megvolt a lehetősége Magyarországnak arra, hogy segítséget kérjen. Semmit ne tegyen, ezt láthatjuk, hogy mi történt Görögországgal, amikor valaki semmit nem csinál. Vagy pedig önmaga próbálja megtalálni a saját útját, a saját megoldásait. Anélkül, hogy arra figyelne, amit a világ különböző szakértői mondanak, az összes szakértő mond. Tudjuk, hogy az összes gazdasági szakértő elbukott, senki nem tudta előre jelezni a válságot. Miért kéne hinnünk nekik, olyanoknak akik nem tudták előrejelezni a válságot most miért kéne hinnünk nekik, hogy hogyan kell kiszállni a válságból, úgyhogy azt gondolom ez a fő oka annak, hogy egyfajta diszkrimináció volt tapasztalható és néhány más ország tekintetében és néhány személy tekintetében is, akik megpróbálták saját utat járni és innovatívak lenni.

Mv: Ön tehát gyakorlatilag a kereteken kívül történő gondolkodásról beszél, tehát az unortodox válságkezelésről, amit a magyar kormányzat tett. Ön azt mondta mielőtt ideérkezett, hogy megfogja vizsgálni ezen eszközöket, méghozzá nem ideológiai alapon, hanem a pragmatizmus alapján. Gondolja úgy, hogy Brüsszel egészen mostanáig Magyarországot ideológiai alapon kezelte?

Henri Malosse: Igen. Mondok erre önnek egy példát. Az **energia** szektor kérdése az Európai Unió az elmúlt tíz évben és ez egy eléggé új dolog, kidolgozta azt az ideológiát, amit a piac nyitása jelentette, beleértve a stratégiai ágazatok, mint például az **energia** ágazat, illetve a közmű ágazat megnyitását. És tudjuk, hogy tíz évnyi kísérletezés után az **energiapiac** liberalizációja az Európai Unióban nem működik. És hát ön tudhatja, hiszen én Franciaországból érkeztem. A saját hazámban is nagyon erős állami szabályozás van ebben a szektorban, ebben az ágazatban. Miért kéne tehát Magyarországnak kötelezően ezt a tendenciát követni a piac liberalizálás tendenciáját az energiapiacra, amikor tudjuk, hogy az

Európai Unióban vannak olyan országok, amelyek nem követik és amelyek látják, hogy ez a liberalizáció elbukott. És ez a fajta **energiapiac** amiben ugye a francia cégek is érdekeltek itt Magyarországon. Persze, hát a francia cégek mindenhol érdekeltek, hiszen Franciaországban egyfajta monopóliumok van. Ez lehetővé teszi számukra, hogy más országokra kiterjesszék tevékenységüket.

Mv: Igen, erről beszélek, tehát Magyarországon az **energia**, a rezsicsökkentés mindenképpen sérti a francia érdekeket is, a francia cégeket is. Gondolja, hogy ezen érv ellenére ez megoldás a kormány részéről?

Henri Malosse: Igen, azt gondolom, hogy ez egy nem szokványos, egy kereteken kívül történő megoldás és gondolkodás, hiszen itt az Európai Unió modern idejét éljük egy országban, és azt mondom, ma ugye egy francia céggel találkoztam, egy francia vállalkozóval - nem fogok most nevet mondani -, tehát nem hiszem, hogy annyira sérti őket, mert ő azt mondta nekem, hogy nem annyira rossz, mondta, hogy persze, örülnék, ha magasabbak lennének az árak, de túl tudjuk élni.

Mv: Tehát van még továbbra is profitjuk?

Henri Malosse: Igen, továbbra is nyereségesek. És az is érdekes, hogy elmondta nekem, hogy három évvel, négy évvel ezelőtt az energiaárak Magyarországon - más országokban is, de Magyarországon főleg - egész egyszerűen túl voltak értékelve, tehát túl nagy nyereségük volt. Úgyhogy az, hogy ezt csökkentjük, az megtehető, hiszen azt gondolom, hogy a rezsicsökkentésnek kell hogy célja legyen. Ennek a célnak annak kell lenni, hogy az országot újraiparosítsák, támogassák a vállalkozókat, azokat a társaságokat, amelyek a tevékenységüket fejlesztik. Tehát ne csak azért, hogy ingyenesen adjunk energiát másoknak, hanem legyen valami konkrét célja.

Mv: Igen, és legyen a társadalomnak is haszna ebből, így van?

Henri Malosse: Igen, globális haszon a társadalomnak, és globális haszon a növekedés, tehát az üzleti szektornak.

Mv: Ez lehet az oka annak, hogy a magyar kormányzat az állami tulajdon bővítésében gondolkodik - stratégiai cégek tekintetében -, és ez is sérti a francia érdekeket, a francia cégek érdekét Magyarországon. Mi az ön véleménye az állami tulajdonról?

Henri Malosse: Hát mit mondjak franciaként? Hiszen Franciaországban az energiaszolgáltatók többsége - talán 80-85%-ban - állami tulajdonban vannak. Mit mondhatnék? Én csak azt mondom, hogy üdvözlöm önöket a klubban, követik a francia példát. Persze ez igenis sérthet bizonyos társaságokat, cégeket, amelyek a magyar piacon tevékenykednek, de ha szükség van, ha stratégiai szükség mutatkozik, akkor személyesen támogatom ezt az elképzelést. Bizonyos olyan tevékenységeknél, mint az **energiapiac**, ami nem egy normális, szokványos piac, hiszen mindannyiunknak kell **energia**, a lakosság számára ez alapvető, hiszen hogyha nincsen megfelelő áron elérhető fűtés, akkor több ezren, több millió állampolgár szenved. Néhány hónappal ezelőtt Litvániában voltam, ahol nagyon nagy nehézség tapasztalható az energiaárak emelkedése okán. Tízezer ember vagy emberek tízezrei nem engedheti meg magának, hogy fűtsön. Hasonló dolog történt Bulgáriában. Emlékszik, ott is felemelték az energiaárakat, és ez az, ami Boiko Borisov kormányának bukását idézte elő. Ez tehát egy kulcsfontosságú kérdés, és nagyon fontos a versenyképesség, a helyi társaságok versenyképessége szempontjából, hogy elérhető áron kapjanak energiát. Az **energia** mindig egyfajta monopólium, ezért kell egyfajta szabályozás.

Mv: Igen, ön az európai perspektíváról beszél, folytassuk ezzel. Ön találkozott Magyarország miniszterelnökével ma, és interjúkat adott. Nézzük meg, nézzünk bele abba, hogy ön mit is mondott a találkozó után, és majd folytatjuk.

Henri Malosse: Azt hiszem, hogy az európai intézményeknek és Európának egyáltalán egy új arcra van szüksége. Az a szándékunk, hogy egy új arcot adjunk Európának, amely egy kicsit humánusabb, és mindenféleképpen pragmatikusabb arc lesz, mert úgy érzem, hogy Európában és Brüsszelben eluralkodott a technokrácia. Túl sok szó esik az ideológiáról és túl sok szerepet kapnak a lobbik. Ezért van az, hogy ezekbe a különböző országokba ellátogatok, hogy meghallgassam, hogy mi a szándékuk, mi a véleményük és mit kívánnak.

Mv: Az elhangzottakról: ön azt mondta, hogy túl sok a retorika, túl sok a lobbizás. Ön azt gondolja, hogy túl sok a korrupció? Azt értette ezalatt?

Henri Malosse: Nem, én nem ejtettem ki a korrupció szót.

Mv: Nem, de én kérdezem.

Henri Malosse: Nem, én azt mondtam, hogy túl sok a lobbizás. Ha túl sok a lobbizás, ugye ez az a tény, hogy amikor valaki egy nagy társaságról beszélünk vagy monopóliumról beszélünk vagy oligopóliumról beszélünk bizonyos ágazatokban, akkor Brüsszelben az ilyen cégeknek nagy irodájuk van, nagyon sok munkatárssal, úgyhogy lobbizni tudnak mind az Európai Parlamentnél, mind az Európai Bizottságnál, és vezetik a kezüket abban, hogy hogyan írják a következő rendeletet, tehát a következő európai jogszabályt. Amikor kisvállalkozásokról beszélünk azonban, akik Magyarország keleti részén vannak például, vagy mondjuk Franciaország déli részén, ahonnan én jövök, na hát ezeknek nincsenek irodájuk Brüsszelben, nincsen eszközük arra, hogy hallassák a szavukat. Úgyhogy ha a közérdek nem kerül megvédésre a Gazdasági és Szociális Bizottság által, amelyet én vezetek, amely valóban a közérdeket képviseli, a munkavállalókat, a szakszervezeteket és a civil társadalmat, tehát ezt képviseljük, de hogyha a lobbizást azok végzik, akik a pénzügyi eszközökkel rendelkeznek, pénzügyi képességgel arra, hogy csodálatos luxus irodákat tartsanak fenn Brüsszelben. Tehát én nem (...) korrupcióról beszélek, hanem érdekérvényesítésről.

Mv: Értem, de ön ráncfelvarrásról beszélt, az Európai Unió új arcáról beszélt. De nagyon sokan elégedetlenek, növekszik az elégedetlenség az Európai Unióval kapcsolatban, a strukturális reformokkal, az intézményi reformokkal az európai intézmények tekintetében. A kérdésem az, ahogy az ön kommunikációjában azt mondja, hogy csak alapvető reformok révén tudjuk megtalálni a fenntartható gazdasághoz vezető utat, a javak részleges újraelosztásán keresztül az egész társadalomban. Alapvetően mit ért az alapvető reformokon?

Henri Malosse: Nos, hát először is úgy gondolom, hogy az Európai Uniónak kell egy cél. Egy cél, egy célkitűzés, hiszen ez ma nincs. Ma az egyetlen mottója az Európai Uniónak a belső piac. Az egységes belső piac. Tudjuk, hogy az európai belső piac ma semmit nem jelent, ez egy globalizált piac. Mi tehát az Európai Unió célja gazdasági értelemben? Gazdasági értelemben számomra - és ezért hallgattam érdeklődéssel Orbán Viktor urat - az Európai Unió célja az lehet, hogy újraiparosítsa Európát. Azaz nem termelünk elég hozzáadott értéket az Európai Unióban manapság, éppen ezért nem lehetünk egy olyan hely, ahol csak vásároljuk azokat a termékeket, amik máshonnan jönnek, Kínából vagy a világ más részeiből. Mert hogyha ez így folytatódik, akkor elszegényedünk. Tehát termelünk kell? Igen, termelnünk kell, valós hozzáadott értéket kell teremtenünk, ipari termékekben, szolgáltatásokban, amelyek ipari termékekhez kötődnek. Tehát nemcsak finanszírozás, pénzügyek. Nagyon nagy a része a pénzügyeknek a GDP-nek, és nagyon kevés a valós szolgáltatások és ipari termelés.

Mv: Igen, és Orbán Viktor miniszterelnök úr azt mondta, hogy Magyarországnak ipari központtá kéne válnia a jövőben, egy-két éven belül. És ön egyetért ezzel?

Henri Malosse: Igen. De én azt szeretném, hogyha nemcsak Magyarország, hanem egész Európa ez lenne.

Mv: És az ön véleménye szerint Magyarország lehet ilyen?

Henri Malosse: Hát, nézze, ma önök azon négy ország között vannak az Európai Unióban, talán önök a negyedik helyen állnak, az ipari termelés GDP-arányos része tekintetében, talán az első Németország, önök a negyedik helyen állnak. Ez nagyon jó. És hát, az önök miniszterelnökének a célja, hogy első legyenek ebben. Miért ne? Ha sikerül önöknek, akkor gratulálok. De az egész Európai Unió - teszem én hozzá - megint csak növelnie kell az ipari részesedést a nemzeti össztermékben, a GDP-ben, és ma azt tapasztaljuk, hogy ez csökken. Az én országomban kevesebb, mint 15%-át a GDP-nek teszi ki az ipari termelés. Éppen ezért vesztek el az emberek naponta a munkahelyüket.

Mv: Köszönöm szépen. Akkor ma az utolsó kérdésem, hogy ma találkozott az MSZP vezetőjével, Mesterházy Attilával is, és a közleménye szerint (Mesterházy közleménye, az MSZP közleménye szerint) a munkahelyteremtés új gazdaságpolitikát követel, amely kiszámíthatóságot jelent a magyar és a külföldi uniós befektetők számára.

Mv: A kiszámíthatóság nem jellemzi a mai befektetői és a magyar piaci helyzetet?

Henri Malosse: Nem, én úgy gondolom, hogy az összes bíráló, kritizmus, ami Magyarországot érte, ez talán imidzs-problémát jelent Magyarországnak, egy (...). Én szeretnék a magyar gazdasági és szociális erőkhöz szólani, felhívni őket, hogy egyesítsék erőiket, újrainvestáljanak, újra fektessenek abba bele, hogy jobb legyen a megítélése Magyarországnak. Ugye, mit hallunk üzletemberektől, fiatal üzletemberektől, franciáktól például, akik itt vannak Budapesten? Élvezik az életet itt Budapesten. Látják, hogy valós fejlődés van, valós potenciál van, úgyhogy az egész csak az imidzs, a megítélés kérdése, és azt gondolom, hogy ez alapvető fontosságú a fő demokratikus erők számára is és a gazdasági és szociális szereplők számára is, hogy erőiket egyesítve harcoljanak ezért. Mint az osztrákok például, ők nagyon jók ebben. Belülről versengenek, de amikor az országon kívül hallatják a hangjukat, akkor egységesek, csapatként lépnek fel. Legyen egy Magyarország-csapat, és nagyon sikeresek lesznek.

Mv: Köszönöm szépen a tanácsot. Jövőre választások lesznek, úgyhogy ez nagyon nehéz lesz Magyarországon. Henri Malosse úr, köszönön szépen, hogy eljött.

Henri Malosse: Köszönöm.